

SĂ FOLOSIM CE NE-A DAT DUMNEZEU

Geneza 18:1-8; Matei 25:34-40

Era o zi călduroasă. Avraam și soția sa locuiau într-un cort, la fel cum trăiau toți oamenii din țara aceea. Cortul lor era în deșert, unde este mai cald decât în orice alt loc de pe pământ.

Avraam îl iubea pe Dumnezeu. Dumnezeu îl iubea și El pe Avraam. În ziua aceea plină de căldură, Avraam s-a așezat în ușa cortului său. El s-a uitat și a văzut că trei oameni stăteau afară în picioare. Avraam și-a dat seama că oamenii aceea erau obosiți și înfierbântați, după ce au mers mult pe drumul prăfuit într-o zi atât de călduroasă.

Avraam nu a așteptat ca oamenii să se apropie de cortul lui. El a sărit în picioare și s-a dus cât a putut de repede în întâmpinarea lor. Avraam s-a închinat înaintea lor și apoi i-a rugat să nu meargă mai departe, ci să rămână acolo. Avraam le-a zis: „Odihniți-vă sub acest copac, iar eu vă voi aduce ceva să mâncați.” Ei au zis că vor rămâne puțin.

Avraam le-a adus apă, ca să-și spele picioarele înfierbântate și prăfuite. Cât de bună și răcoritoare trebuie să fi fost apa pe picioarele lor obosite! Avraam s-a întors repede în cort și i-a spus soției lui, Sara: „Avem oaspeți. Fă repede niște turte pentru ei.” Apoi, Avraam s-a dus repede pe câmpul unde pășteau vacile sale. El a căutat cel mai bun vițel, pe care l-a dat slujitorilor săi, care au pregătit friptură pentru oaspeți. „După ce Sara a copt turtele care erau ca niște pâini, Avraam a luat turtele, friptura, laptele și untul, și le-a dus oamenilor care se odihneau sub copac.” Ei au mâncat acolo, sub copac. Avraam nu s-a așezat cu ei la masă, ci doar a stat pe aproape, ca să vadă dacă oaspeții

mai aveau nevoie de ceva. Avraam le-a dat ceea ce avea el mai bun și a făcut tot ce a putut pentru a-i ajuta. Avraam nu știa cine erau ei și încotro mergeau. El știa că Dumnezeu voia ca el să-i ajute pe oameni și să fie bun cu ei.

Cine credeți că erau cei trei oameni? Cine puteau să fie cei care au apărut așa, dintr-o dată, când Avraam stătea la ușa cortului său? Ei erau Îngeri veniți din Cer, îmbrăcați ca oamenii. Unul dintre Îngeri era chiar Domnul.

Avraam a fost atât de bucuros că a făcut tot ceea ce a putut ca să îi facă fericiți! Când i-a văzut prima dată, el nu știa că ei sunt îngeri.

Isus îi vede pe băieții și fetițele tot timpul. El se uită și la oamenii mari, ca să vadă dacă sunt buni și săritori pentru cineva care ar avea nevoie de ajutor. Isus vrea ca toți cei care-L iubesc să fie gata și să facă repede orice mic gest, pentru cineva care are nevoie.

Într-o zi, Isus va veni pe pământ ca să îi ducă cu El pe toți cei care Îl iubesc. Într-o bună zi, Dumnezeu va deschide marea Carte a Vieții unde sunt scrise numele tuturor băieților, fetițelor, bărbaților și femeilor care nu au păcate în inima lor.

Atunci, Isus îi va lăsa pe oamenii buni să trăiască cu El în Cer. El nu va lăsa pe niciun om rău să ajungă în Cer.

Isus va spune celor mântuiți: „Voi ați dat cuiva apă să bea când îi era sete. Ați dat hăinuțe unor fetițe sau băieți când nu aveau.” Isus știe când îl lăsați pe cineva să stea în casa voastră, chiar și să doarmă în patul vostru, atunci când are nevoie să locuiască undeva, iar voi nu faceți mofturi. Poate că cineva se duce în vizită la un mic prieten bolnav și îi aduce o jucărie de-a lui, ca să se joace. Toate aceste mici lucruri frumoase, pe care le faceți altcuiva, sunt ca și cum le-ați face lui Isus. Așa a spus Isus în Biblie. Când arătați bunătate și blândețe altcuiva, Isus se simte ca și cum I-ați arăta toate acestea Lui.

Sunteți buni față de Isus când sunteți buni cu un mic prieten sau cu cineva pe care nu l-ați văzut niciodată.